

Vlaamse overheid

**Ministerieel besluit houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van
als monument en stadsgezicht te beschermen Universitaire Instituten en
Instellingen te LEUVEN (Leuven/Heverlee)**

DE VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMSE MINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming
der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus
1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van
monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de
decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december
1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21
november 2003, 30 april 2004 en 10 maart 2006;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004
tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse
Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van
15 oktober 2004, 23 december 2005, 19 mei 2006, 28 juni 2007
en 10 oktober 2007,

BESLUIT :

Artikel 1. Het ontwerp van lijst van de volgende voor bescherming vatbare
monumenten, stads- en dorpsgezichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de
bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten
en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december
1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7
december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004 en 10 maart 2006:

✓ 1° Wegens de historische waarde:

- als monument:

Het voormalige Vesaliusinstituut (anatomisch amfitheater), gelegen te
Leuven (Leuven), Minderbroedersstraat 12;
bekend ten kadaster:
Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummer 16R(DEEL).

✓ 2° Wegens de historische waarde:

- als monument:

Het voormalige Instituut voor Bacteriologie, gelegen te
Leuven (Leuven), Vital Decosterstraat 102;
bekend ten kadaster:
Leuven, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer 1052T2.

✓ 3° Wegens de historische waarde:

- als monument:

De woning Renaer, gelegen te
Leuven (Leuven), Charles Deberiotstraat 36;
bekend ten kadaster:
Leuven, 2e afdeling, sectie B, perceelnummer 1042G.

- ✓ 4° Wegens de historische en artistieke waarde:
 - als monument:
 Het voormalige huis Dorlodot, gelegen te
 Leuven (Leuven), Charles Deberiotstraat 34;
 bekend ten kadaster:
 Leuven, 2e afdeling, sectie B, perceelnummer 1040G.
- ✓ 5° Wegens de historische waarde:
 - als monument:
 Het Kolenmuseum, gelegen te
 Leuven (Leuven), Charles Deberiotstraat 32;
 bekend ten kadaster:
 Leuven, 2e afdeling, sectie B, perceelnummer 1039C.
- ✓ 6° Wegens de historische waarde:
 - als monument:
 Het Paleonthologisch Instituut, gelegen te
 Leuven (Leuven), Charles Deberiotstraat 32;
 bekend ten kadaster:
 Leuven, 2e afdeling, sectie B, perceelnummer 1039C.
- 7° Wegens de historische waarde:
 - als monument:
 Het Pathologisch Instituut, gelegen te
 Leuven (Leuven), Minderbroedersstraat 12;
 bekend ten kadaster:
 Leuven, 4e afdeling, sectie D, perceelnummer 16R(DEEL).
- ✓ 8° Wegens de historische en industrieel-archeologische waarde:
 - als monument:
 Het Thermotechnisch Instituut, gelegen te
 Leuven (Heverlee), Kasteelpark Arenberg 40-45;
 bekend ten kadaster:
 Leuven, 11e afdeling, sectie D, perceelnummer 229W(DEEL).
- ✓ 9° Wegens de historische waarde:
 - als stadsgezicht:
 De Speciale Scholen voor Ingenieurs en onmiddellijke omgeving, gelegen te
 Leuven (Heverlee), Kasteelpark Arenberg 40-45;
 bekend ten kadaster:
 Leuven, 11e afdeling, sectie D, perceelnummers 229T, 229W(DEEL), 229X,
 231H(DEEL).
- ✓ 10° Wegens de historische waarde:
 - als monument:
 Het voormalige Instituut voor Farmaceutische Wetenschappen, gelegen te
 Leuven (Leuven), Edward Van Evenstraat 4;
 bekend ten kadaster:
 Leuven, 2e afdeling, sectie C, perceelnummer 243N.
- ✓ 11° Wegens de historische en artistieke waarde:
 - als monument:
 Het Landbouwinstituut, gelegen te
 Leuven (Heverlee), Kasteelpark Arenberg 20-23;
 bekend ten kadaster:
 Leuven, 11e afdeling, sectie D, perceelnummer 188E(DEEL).
- ✓ 12° Wegens de historische en artistieke waarde:
 - als monument:
 Het Gymnasium van het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding, gelegen te
 Leuven (Heverlee), Tervuursevest 101;
 bekend ten kadaster:
 Leuven, 11e afdeling, sectie D, perceelnummer 175P(DEEL).

13° Wegens de historische waarde:

- als stadsgezicht:

Het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding, meer bepaald de onmiddellijke omgeving van het Gymnasium, gelegen te Leuven (Heverlee), Tervuursevest 101; bekend ten kadaster: Leuven, 11e afdeling, sectie D, perceelnummers 170H, 170M, 175P(DEEL), 177B, 179C, 179H, 193H(DEEL).

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

- - *Historische* waarde van het voormalige Vesaliusinstituut: in 1876-1877 gebouwd volgens instructies van de bezieler van het project, geneesheer-hoogleraar Charles Ledresseur (Havré 1842-Leuven 1901), ter vervanging van het verouderde anatomisch theater (1744) van J.-A. Hustin vormt het anatomisch amfitheater van J. Helleputte dat bij zijn ingebruikname vanuit technisch en wetenschappelijk oogpunt als een modelinrichting werd beschouwd een historische mijlpaal voor de verdere ontwikkeling van de in 1835 (her)opgerichte Katholieke universiteit van Leuven en van de medische faculteit in het bijzonder. Als eerste nieuwbouwproject dat de universiteit voor eigen rekening en met financiële steun van Mgr. De Montpelier liet optrekken vormde dit typologisch markant complex de aanzet van een intensieve, eigen bouwpolitiek die alleszins tot WOI in belangrijke mate door privé-mecenaat en geldinzamelingen werd gefinancierd. Tezelfdertijd getuigt het van een voortdurend aangroeiende studentenpopulatie alsook van de sinds ca. 1870 sterk toenemende wetenschappelijke activiteit. Geconcipieerd als "verlengstuk" van en in relatie met het Sint-Pieters-gasthuis van de Commissie voor Openbare Onderstand waar de medische studenten hun praktijkopleiding kregen vormde het tenslotte de initiële stap in de systematische uitbouw van een volwaardige medische campus.
- *Historische i.c. architectuurhistorische* waarde: als een van zijn vroegste realisaties en als eerste universitaire opdracht van Joris Helleputte (1852-1925) die met zijn omvangrijk en gediversifieerd oeuvre als één van de belangrijkste en invloedrijkste vertegenwoordigers van de Sint-Lucas-neogotiek wordt beschouwd, getuigt het anatomisch amfitheater met zijn specifieke typologie - een octogonaal auditorium met aansluitende rechthoekige dissectiezaal - van een sobere, functionele neogotiek gekenmerkt door een traditioneel materiaalgebruik (rode baksteen met beperkt gebruik van natuursteen en natuurleien), een ambachtelijke constructiewijze, een ingetoomde decoratie en een verzorgde detaillering, het geheel verlevendigd door een sterke, expressieve volumewerking die de achterliggende functies affirmeert.
- - *Historische* waarde van het voormalige Instituut voor Bacteriologie: Instituut dat in 1897 in opdracht van de Katholieke Universiteit van Leuven gebouwd werd namens professor J. Denys (1857-1932), eminent bacterioloog, stichter van de afdeling bacteriologie (1885), en mede-grondlegger van het onderzoek naar tropische geneeskunde. Als universitair instituut, materiële getuige van het geneeskundeonderwijs, dat in het laatste kwart van de 19de eeuw sterk beïnvloed werd door het groeiende belang van wetenschappelijk onderzoek als aanvulling en ondersteuning van de medische praktijk, en als dusdanig - na het anatomisch amfitheater van J. Helleputte uit 1876 - het eerste door de K.U.Leuven gebouwd instituut met laboratoria en auditoria.
- *Historische, in casu architectuurhistorische* waarde: het Instituut voor Bacteriologie werd ontworpen door Augustin van Arenbergh (1870-1937), laatste telg van het bekende architectengeslacht, en kleinzoon en zoon van respectievelijk Alexander (1799-1877) en Louis (1834-1888) Van Arenbergh. Het instituut is typerend voor Augustins op het einde van de 19de eeuw van eclecticisme naar art nouveau evoluerende werk en vormt het hoogtepunt in

zijn oeuvre, samen met de als monument beschermde art nouveau villa "Les Tilleuls" (1905) in Heverlee.

Complex op T-vormige plattegrond, bestaande uit een op de neorenaissance geïnspireerde hoofd vleugel met hoofdzakelijk administratieve ruimten, en een voor onderricht en onderzoek bestemde dwarsvleugel met laboratoria, les- en onderzoekslokalen in een soberdere, functionele stijl.

Typologisch interessant complex, gekenmerkt door een hoofd vleugel van twaalf traveeën en twee bouwlagen, met een sterk geritmeerde en horizontaal gelede voorgevel die gemarkeerd wordt door een verhoogde, paviljoenvormige inkompartij, gevormd door een sierlijk omlijste rondboogpoort tussen drielichten in onderbouw en een monumentaal, als rondboogarcade uitgewerkte drielicht in de bovenbouw. Typerend zijn de horizontaliserende plint, kordons en sierbanden, en de veelkleurige decoratie van geometrische baksteenmotieven, tegeltableaus en -friezen met arabesken en grotesken.

Voorts vermeldenswaardig en authentiek interieur met polychrome cementtegelvloeren, parketten en lambriseringen, fraaie trappen, oorspronkelijk schrijnwerk met grotendeels origineel hang- en sluitwerk, kleine en sobere bibliotheek met vaste boekenkasten, en labo-zaal met gietijzeren kolommen.

- - *Historische waarde* van de woning Renier: eerste woning van professor kanunnik Henry de Dorlodot (1855-1929), grondlegger van de paleontologie aan de Katholieke Universiteit van Leuven en stichter van het Kolenmuseum en het latere Instituut voor Paleontologie.

- *Historische, in casu architectuurhistorische waarde:* architectuurhistorisch markante en stilistisch heterogene bak- en natuurstenen burgerwoning waarvan het tussen aandaken gevatte, rijzige volume duidt op een minstens tot ca. 1700 opklimmende kern. De laatclassicistische, rechthoekige muuropeningen met plattebandomlijsting in de voorgevel en de fraaie Lodewijk XVI-trap getuigen van aanpassingen in het laatste kwart van de 18de eeuw; de opmerkelijke, neoclassicistische dakkapel met bekronend fronton werd in 1878 toegevoegd naar ontwerp van J. Vanderperre.

Als getuige van de basisbebouwing in de Deberiotstraat heeft de woning een belangrijke documentaire en relictwaarde. Ze is bovendien sterk beeldbepalend door de halfvrijstaande ligging naast het Koningscollege en door het vrije perspectief vanuit het Sint-Donaaspark.

- - *Historische waarde* van het voormalige huis de Dorlodot: tweede en in eigen opdracht in 1897 opgetrokken woning van professor kanunnik Henry de Dorlodot (1855-1929), grondlegger van de paleontologie aan de Katholieke Universiteit van Leuven en stichter van het Kolenmuseum en het latere Instituut voor Paleontologie.

- *Historische, in casu architectuurhistorische waarde:* zowel uit- als inwendig authentieke en vrijwel intact bewaarde laatneogotische burgerwoning, in 1897 ontworpen door Theo Van Dormael (1872-1947), medewerker van de bekende neogotieker Joris Helleputte. Ensemble met een markante typologie, gekenmerkt door twee geschakelde diephuizen van drie bouwlagen onder zadeldak, en een verzorgd gedetailleerde straatgevel met trapgevelbekroning, strak geleed en getypeerd door een hoge hardstenen plint, een verdiepte spitsboogdeur en gekoppelde lancetvensters met afzaten en doorgetrokken lekdrempels in de bovenbouw.

- *Artistieke waarde:* door Oscar Algoet (1862-1937) - Leuvens architect en eveneens medewerker van Joris Helleputte - gestoffeerde, en markante, in neogotische stijl ontworpen interieurafwerking met een voornamelijk religieus geïnspireerd programma in hal, salon, ontvangstkamer, studeerkamer en huiskapel. Kostbare en zeldzame getuige van het oeuvre van Oscar Algoet, met bijzonder verzorgde detailafwerking, gekenmerkt door veelkleurige vloermozaïeken en een rijke polychromie met trompes-l'oeuil, citaten en opschriften in registers en banderollen, en florale en vegetale motieven op plafonds, balken, muren, lambriseringen, schouwen en schouwmantels.

- - *Historische waarde* van het Kolenmuseum en het Paleontologisch Instituut: Educatief Kolenmuseum en Paleontologisch Instituut, ontstaan uit de in

1899 verworven paleontologische collectie van jezuïet G. Schmitz, en in opdracht van professor Henry de Dorlodot (1855-1929) - grondlegger van de paleontologie aan de Katholieke Universiteit van Leuven - met eigen middelen in 1905 opgetrokken en in 1923 uitgebreid.

- *Historische, in casu architectuurhistorische waarde:* Opgetrokken in 1905 door Vincent Lenertz (1864-1914) en uitgebreid in 1923 door Theo Van Dormael (1872-1947) - beide medewerkers uit het atelier van Joris Helleputte - , vormen het Kolenmuseum en het Paleontologisch Instituut typologisch en architecturaal een bijzonder fraai en tot op heden gaaf bewaard, homogeen voorbeeld van een universitair instituut, opgetrokken in een voor de late neogotiek representatieve vormgeving met eclectische inslag, en getypeerd door het specifieke coloriet van blauwe hardsteen, rode baksteen en smeedijzer, door geaccentueerde gevelpartijen en uitgebouwde of hoger opgetrokken volumes, door de strakke ritmering van gekoppelde lancetvensters en rechthoekige drielichten, en de horizontale geleding van plint, lekdrempels, sierbanden en lijsten.

Voorts authentiek en goed bewaard interieur met vermeldenswaardige gietijzeren bordestrap met houten treden en gietijzeren balustrade rond een liftkoker, en een metalen, geklinknageld dakspant.

- - *Historische waarde van het Pathologisch Instituut:* opgetrokken in 1906-1907 tijdens het rectoraat van A. Hebbelynck als eerste uitbreiding van en als formele pendant van het naastgelegen anatomisch amfitheater (1876-1877) waarmee het ter hoogte van de toegang tot de medische campus een monumentaal poorteffect creëert, getuigt het Pathologisch Instituut zowel van de geleidelijke invoering als van het toenemend belang van de experimentele analyses in de medische praktijk.

- *Historische i.c. architectuurhistorische waarde:* het specifieke bouwprogramma - verschillende laboratoria en anatomische musea, een auditorium voor 80 studenten en een conciërgerie - werd door Vincent Lenertz (1864-1914), één van de naaste medewerkers van Helleputte, vertaald in een functionele, laat neogotische vormgeving die bijzonder representatief is voor zijn latere oeuvre. Zijn eclectisch, regionaal getint traditionalisme komt voornamelijk tot uiting in een symmetrische ordonnantie verlevendigd met risalietvormige accenten, een beperkt, constructief gebruik van natuursteen en een verzorgde detaillering. Uitwendig vrijwel gaaf bewaard wordt het sobere interieur voornamelijk getypeerd door de breed opgezette en met Tudorbogen en hardstenen trappen gearticuleerde traphal en door het met pitchpine zitplaatsen uitgeruste kleine, rechthoekige auditorium.

- - *Historische waarde van het Thermotechnisch Instituut:* materiële getuige van het onderwijs in thermotechniek aan de K.U.Leuven, gebouwd als onderdeel van de Speciale Scholen voor Ingenieurs onder impuls van de professoren Paul Daubresse (1872-1957) en Albert Coppens (1885-1966) die er volgens de opvattingen van het vroege Interbellum een educatief laboratorium uitbouwden met allerlei motoren, machines en toebehoren.

- *Historische, in casu architectuurhistorische waarde:* typologisch gaaf bewaard en representatief instituut, tussen 1925 en 1931 uitgebouwd naar ontwerp van Emile Goethals (1886-1951) - hoogleraar aan de Speciale Scholen voor Ingenieurs van de K.U.Leuven (1930-1951) -, ontworpen volgens de functionele eisen van een onderwijsgebouw en tevens bedrijfsgebouw met zware machines, en gebouwd in een voor het interbellum representatieve, functionele en industriële stijl, met verwijzingen naar het modernisme en de art déco. Het gebouw, opgetrokken in beton met een bakstenen parement, wordt gekenmerkt door sterk gelede gevels met naar de art déco verwijzende getrapte pilasters onder een ver uitkragende, betonnen dakrand, door grote vensterpartijen met roedeverdeling in houten, betonnen en metalen ramen, door de veelheid aan bakstenen schouwen op het licht hellende zadeldak, en vooral door de hoge fabrieksschoorsteen met brede, zeszijdige basis en geringde, bakstenen schacht.

- *Industrieelarcheologische waarde:* authentieke machinezaal met een unieke verzameling aan machines, motoren, toestellen en toebehoren, waarvan de samenstellende objecten werden verzameld rond het thema 'thermotechniek', in casu de toepassing ervan, en waarvan de opstelling demonstraties en

metingen mogelijk maken, met het oog op de opleiding van studenten in de toegepaste wetenschappen en volgens de opvattingen van het vroege Interbellum.

Omwille van hun gaaf bewaarde staat, zeldzaamheid en representativiteit dragen volgende machines en motoren bij aan de industrieelarcheologische waarde van het Thermotechnisch Instituut: de stoomketel met hellende waterpijpen Mathot van 1926, de grote stoommachine Bollinckx (1926), de kleine stoommachine Bollinckx van vóór 1926, de tot dieselmotor omgebouwde armgasmotor Bollinckx van 1926, de stoomturbine van 2600 PK, de warme-lucht- of Stirlingmotor, de ééncylinder benzinemotor ASTM-CFR, de Whittle Jet motor, de BMW 132 steromotor, de BMW 801-D1, de Junkers Jumo, de Rolls Royce Derwent 8 Jet Motor, en de Orenda 9 Jet motor.

- - *Historische waarde van de Speciale Scholen*: de Speciale Scholen voor Ingenieurs vormen een typologisch en functioneel gaaf bewaard geheel dat door zijn inplanting in de zuidwestelijke hoek van het Arenbergpark een belangrijke contextwaarde heeft, enerzijds als oudste getuige van de eerste universitaire gebouwen op de campus Arenberg, anderzijds door hun beeldbepalende hoekligging en monumentaal karakter in de historisch ge-laagde site waarvan ook het Arenbergkasteel met omliggende park, de Celes-tijnenhoeve en de Oude Kantien deel uitmaken.

- - *Historische waarde van het voormalige Instituut voor Farmaceutische Wetenschappen*: materiële getuige van het farmaceutisch onderwijs in Leuven, met een sterk beeldbepalend karakter en een belangrijke relictwaarde als oudste universitair gebouw op de inmiddels tot Campus Sociale Wetenschap-pen omgedoopte site.

- *Historische, in casu architectuurhistorische waarde*: in 1932 onder im-puls van Mgr. Ladeuze opgetrokken Instituut voor farmaceutische weten-schappen, ontworpen door de toenmalige inspecteur der gebouwen kanunnik Jan Janssen (1873-1932) als een dwars op de straat ingeplant, langgerekt complex, gevormd door een vierlaags kubusvormig volume voor administratie en burelen aan de straatzijde, een tweelaagse laboratoriumvleugel met een door hoektorens afgelijnd paviljoenvormig middenrisaliet, en een afslui-tend, nagenoeg vierkant auditoriumvolume.

Fraai voorbeeld van functionele baksteenarchitectuur in een historiserende stijl, gekenmerkt door gevels in rode baksteen met een hoge plint, spekla-gen, hoekkettingen, negblokomlijstingen rond de (kruis)vensters, steiger-gaten en een gevelbekroning van borstweringen met rondboogvormige openin-gen. Laboratoriumvleugel met typerende twee- en driezijdige erkers en kan-telen die het geheel niet enkel een pittoresk uitzicht verlenen, maar te-vens functioneel zijn en dienst doen als respectievelijk afzuigkasten en schouwen.

Voorts nog goed bewaarde structuur en interieurafwerking, in het bijzonder in de laboratoriumvleugel, waar het authentieke (vast) meubilair van de twee grote laboratoriumzalen en aanpalende dienstruimtes bewaard bleven, en in de zogenaamde "zaal Couvreur", heden ingericht als museum met farma-ceutische instrumenten, toestellen en didactisch materiaal in vitrinekas-ten.

- - *Historische waarde van het Landbouwinstituut*: belangrijke materiële ge-tuige van het katholiek hoger landbouwonderwijs in Vlaanderen, in 1878 aan de K.U.Leuven opgericht onder het rectoraat van Mgr. Namêche als katho-lieke tegenhanger van de liberale Rijkslandbouwhogeschool in Gembloux. Eerste in universitaire context opgericht Landbouwinstituut dat internati-onale erkenning verwierf, onder meer op het gebied van de studie van erfe-lijkheidsfactoren in het door professor Frateur (1877-1946) in 1908 opge-richte Instituut voor Zoötechnie, en door de bijdragen van professor Janssens (1863-1924), die baanbrekend werk verrichtte in het onderzoek naar genetisch materiaal.

- *Historische, in casu architectuurhistorische waarde*: in 1937 in de zui-delijke rand van het Arenbergpark opgetrokken Landbouwinstituut, gebouwd volgens het ontwerp van kanunnik Raymond Lemaire (1878-1954), leerling en

opvolger van Joris Helleputte (1852-1925), hoogleraar architectuur en monumentenzorg aan de K.U.Leuven, en een autoriteit op het gebied van monumentenzorg in België.

Gaaf bewaard Instituut dat als een ongeveer U-vormig, art déco-geïnspireerd complex werd ontworpen volgens de functionele eisen van een onderwijsgebouw met onderzoeksruimten, en representatief is voor het oeuvre van kanunnik Lemaire, en de bouwtechniek en -stijl van het Interbellum, met name een gebouw met een betonnen structuur en een parement van rode baksteen en natuursteen, gekenmerkt door langgerekte gevels, strak geled door pseudo-pilasters en spaarvelden met decoratief metselwerk en grote vensters met metalen raamwerk, en getypeerd door een paviljoenvormige toegangspartij met getrapte toren in art décostijl en een monumentale traphal in neobyzantijnse stijl.

Uitwendig en qua ontstaanscontext goed bewaard complex met een belangrijke ensemblewaarde, een hoge graad van authenticiteit, en - door zijn ligging, omvang en vormgeving - een sterk beeldbepalend karakter.

- *Artistieke waarde*: authentieke, puntgaaf bewaarde en unieke traphal in neobyzantijnse stijl, door kanunnik Lemaire bedacht met een omlopende bordeslap, en gekenmerkt door een imposante, vijf bouwlagen hoge vide, het decoratieve materiaalgebruik van altemerend gele en donkergroen geglaazuurde baksteen voor sierbanden en ontlastingsbogen, en de unieke, door Lemaire voor deze hal ontworpen monumentale kroonluchter in koper en smeedijzer. Enig is tevens het door Lou Asperslag (1893-1949) gesigndeerd en 1938 gedateerde veelkleurige tegeltableau in art décostijl, met voorstelling van een zaiende Demeter tegen een decor van industriële gebouwen.

Tevens belangrijke ensemblewaarde, gevormd door de uiterst verzorgde interieurafwerking, de gaaf bewaarde staat van de traphal, en het nagenoeg ongewijzigde exterieur.

- - *Historische waarde* van het Gymnasium van het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding: voor zijn tijd vooruitstrevend en nog steeds representatief Instituut voor Lichamelijke Opvoeding, tussen 1938 en 1939 in opdracht van de Katholieke Universiteit van Leuven uitgebouwd volgens het streng functionele bouwprogramma van professor Pierre-Paul De Nayer (1906-1996), grondlegger en directeur van het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding in Leuven en het Parnas-instituut in Brussel, en één der hoofdrolspelers van het sportgebeuren in Vlaanderen en België tussen 1936 en 1974.

- *Historische, in casu architectuurhistorische waarde*: het Gymnasium van het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding, tussen 1938 en 1939 volgens het eisenprogramma van professor De Nayer uitgebouwd naar ontwerp van Emile Goethals (1886-1951) - hoogleraar in architecturale en stedenbouwkundige compositie, burgerlijke architectuur en bouwwetgeving aan de K.U.Leuven -, is een omvangrijk, zeldzaam en gaaf bewaard voorbeeld van een als ensemble opgevat instituut dat een gymnasium, een cafetaria annex conciërgewoning en sportvelden omvat.

Het typologisch en architecturaal gaaf bewaarde Gymnasium, opgetrokken in een voor de jaren 1930 representatieve, functionele stijl met een bakstenen parement op een betonnen structuur, wordt gekenmerkt door een strak symmetrische opbouw qua grondplan en gevelopstanden en heeft een sterk horizontaal gelede voorgevel, getypeerd door een centrale toegangspartij met drie deuren, voorafgegaan door een brede monumentale trap en overspannen door een sterk uitkragende betonnen luifel die tevens dienst doet als balkon.

Opmerkelijk gaaf bewaarde interieurafwerking en -inrichting, onder meer in gymzaal, inkomhal en circulatieruimten.

- *Artistieke waarde*: voor de gymzaal van het Gymnasium door Lou Asperslag (1893-1949) - leerling van Jan Toorop (1858-1928) - ontworpen glasramen die verschillende sportdisciplines verbeelden en aan de gaaf bewaarde sporthal haar authentiek karakter verlenen. Kwalitatief hoogstaand, representatief voorbeeld en tevens gaaf bewaarde getuige van Asperslags oeuvre, hier gekenmerkt door een realistische weergaven, een rijke polychromie, grote expressiviteit en intense dynamiek.

- - *Historische* waarde van het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding, meerbepaald de onmiddellijke omgeving van het Gymnasium: de cafetaria annex conciërgewoning en de sportvelden van het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding vormen, samen met het Gymnasium, als totaalconcept typologisch en functioneel één uitgestrekt een gaaf bewaard geheel dat door zijn inplanting in de noordelijke hoek van het eeuwenoude Arenbergpark, een belangrijke contextwaarde heeft, enerzijds als schakel tussen de universitaire aanwezigheid in het stadscentrum en de groep exacte wetenschappen op de campus Arenberg, anderzijds als overgangszone tussen stad en landschapspark.

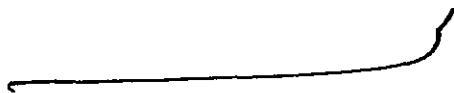
Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

06 NOV. 2008

Brussel,

Viceminister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

Dirk VAN MECHELEN